

Cebrail Şahin

- şiirler -

Yayın Tarihi:

16.2.2007

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

-A'ya-

Bütün yollar sana gidilmek için çizilmiş birer haritadır.
Al beni sıkı sıkıya tut bırakma,
Bırakırsan küser içimin ağlamaya suskun cehennemi.
Nekadar konuşsam veya nekadar seni yazmaya çalışsam,
Bir o kadar artıyor yüzünün masum güzelliği.
Kar beyaz teniğe kar düşmesin,
Aklım zarara uğrar,
Kopar benliğim benden.
Deli ruh uyanır,
Geriye dönüşü olmayan bir dünyanın
Demir parmaklılkarı ardında
Kayıp bir hayatın kapısı açılır.
.....Biliyorum.
Kapının ardındaki yabancı gerçeği,
Hayatımın gerçeğini.

Cebrail Şahin

-Akıntı-

Anlamını yitirmiş kelimeler dizesiyim,
Girdabına kapılmış sarhoş bir gemiyim ben,
Gece sonsuz bir boşlukta yapayalnız,
Yaralarımı kapatacak kimse yok,
Hangi zamandan kalma hayatları
Yaşatıyorum içimde.
Bu bir intiharın terkidir,
Senden önce gelir,
sonra ölümsüz bir rüyayla uyanırım,
Kabuslar doğururum,
Kim olduğunu bilmediğim insanlara.

Cebrail Şahin

Senden

-Aylin'e-

Yürek yarası,kalp çarpıntısı,güneşim.
Solmasın gece,sana cennet kiraladım,sana sevgi harmanladım.
Aşkı yeryüzüne indirdim senin için,
Kapatmadım hiçbir kapısını
Ve her bir odasına
Sevgi tohumları ektim
Yüzün solmasın diye.
Bu cehennem beni ürkütüyor.
Ölü bir koku geziniyor üstümde,
Temizlenmeliyim.
Karanlığı bırakıp ışığa koşmalıyım,
Adım adım yaklaşmalıyım senin nefesine.

Acı çekiyorum,
Kabuslar görüyorum yarını olmayan.
Sen bu bedenin vampirisin,
Damarlarımda kan kalmayana kadar
Doyur kendini benle,
Hapset ruhumu kalbine,

Senin uykuna dalayım.

Cebrail Şahin

-Bu terkedişin sembolü-

Kırılmış bir kalbin
Son defa atışı gibi sessiz,sakin
Sadece kendini kandıracak kadar yavaş,
Sadece kendine acı verecek kadar masum
Ve sadece
Kendi dünyasının kapılarından
Geri dönecek kadar
İsyankar ruhun melankolik savaşıdır.
Bu savaşı;
İki kişilik olduğundan
Ötekinden habersiz
Yani iki kişilik
Birbirinden habersiz kanarlar.
Acı bir volkandır
Ve dönüşecektir fışkıran mağmaya.
Son düellodur,
Kimin gücü kime yeterse o kazanacaktır,
Kazanan kaybedene sahip,
Kaybeden ise
Kazanandan habersiz olacaktır.

Cebrail Şahin

-Günah-

Sessiz bir cehennemın ertesiydi,
Şabahın ilk ışıklarıyla tutarsız özleyişler başlardı
İstila edilen vücuda,
Mahkûm kalmışlığın gölgesinde
Vekili olmayan sarışının
Ağzının içine giren o kaygan dilini öptüğünde
Yaftasında uyuyan bebeğin
Kimliksiz dolaşan sabotajcı tarafından öldürülmesiyle
Gözün hapis yattığı zindanda
Mahkûm yoktu.
Sadece mantığın arzuladığı ışık vardı.

Cebrail Şahin

-Karanlık kapı-

Kaybolan zamanın ateşiyile ısındık,
Çocukluğumuzun buğulanmamış sahneleriyle
kurduk,
Karanlık kentlerin ardındaki
Dünyayı aradık hep,
Karlarla kaplı olan
Gözyaşları akıttık birbirimize,
Sevinirken bile içimizdeki burukluğu silemedik.
Çocukluğumuzun el değmeden
Yaşlanan yüzü,
İçimizin dışı vurmayan yüzü
Ve daha anlatamadığım
Milyonlarca kelimelerin yüzü.

Cebrail Şahin

Oyunlar

-Kemik Ucu-

İntihar başlar bir uçurumun kenarında ve sonra acının mağmasına
dönüşür belleğimdeki sancı.
Şah-mat oynarken hayat,
Sana güzelleşir içimin dışa vurmayan yüzü.
Zaman neyin göstergesiydi
Ve ne kadar biliyordu
Kavminin haritasını.

Ölüm kokuyor bugün,
Biraz da rakı,
Sonra kırılıyor bakışlarım
Ayyaş bir gülümsemeye,
Dünya dönüyor ayaklarımın altında,
Bırakıyorum kendimi azgın dalgaların
Çare bilmez boşluğuna,
Kıyıya vuruyor beynimi kemiren düşüncem,
Kayıp bir kente el sallıyor kanlı gözlerim,
Sen kokuyorsun orda.
Yakmalı bu kenti
Ve savurmalı küllerini
Gaybin çukuruna.

Cebrail Şahin

-Kendini Arayamayanlar-

Soğuk bir kentin kaldırım taşlarında buldum ayak izlerimi.Bu kentte bütün yüzler kiralık,herkes kendi suretinden kaçıyor. Dışardan bakıldığında sıcak bir yaz yağmuru gibi görünen bu ortamda, senaryosu önceden hazırlanmış tiyatral oyunlar sahnelenmekte. Kenti düşünen yok,ben hariç.

Sesler kırmızılaşmaya başlıyor,kendi arayan kayıp bir kentin masum yüzünde. Avcumda intihar kokan gözyaşları,sahipsiz yurdunu arıyor. Belkide gerçeklik dışı bir kuram bu.

Hadi be sende aklının kifayetsizliğini ölçüp salıveriyorsun kendini Bilmediğin bir sonun içine... Ara bul kendini,tanı geçmişinin kılıf giydirilmemiş karanlığına ve açıl engin denizlere, Dönüşü olmayan sabahların şaşkın bakışlarıyla giyin kimliğini.

Cebrail Şahin

-M.ay-

Saat ona geldiğinde dururdu zaman
Ve yerler
Kaygan bir buz kütlesini andırırdı.
Yap-boz oynardı çocukluğunun arta kalan
Arka sokaklarda.
Gerilla muhafızının kızınaydı feryadı,
Her haykırışında bir cinayet işlerdi yüzü,
Kendini yaralardı akşam oldumu,
Ağlardı içindeki masum çocuk,
Gökyüzü kan olurdu,
Açmazdı penceresini,
Sadece buğulanmış cama ismini yazardı.

Cebrail Şahin

-Rüya-

Kavminin suçu yok,
Güneşi söndürür nefesim,
Ateşten oklarla günah çıkartırım onlara,
Kan kusarım insanların üzerine.
İsimsiz bir gecedir şiir,
Yüzüm aynaya yansıdı
Ben seni gördüm.
Kırık bir cam parçasının etrafa saçıldığı,
Haylaz çocukların koşup oynadığı,
Kimliğini kaybetmiş bir sarhoşun sığındığı
Bir gezegenim.
Ben sessizliğin içinde yaşarım,
Geceleeri belirir suretim,
Yağmur olur yağarım kavminin üzerine.

Cebrail Şahin

-Sessiz sokak-

Sonu olmayan yolumuydu gözlerin
Beni bilmediğim bir karanlığa iten.
Nefes alış-verişimdin,
Hapis yattım sana.
Ardından bakarken bir şeylerimi götürdün,
Bak şimdi yüreğim yollarda,
Kanlar içinde yatmakta.
Dur! Sürükleme yüreğimi,
Dur! Parçalama şu acizane vücudumu.
Sana bütün benliğimi sunuyorum
Ve ben aslında
sen oluyorum.

Cebrail Şahin

-Son-

Güneşin sessizliğı ile bir nefeste içime çektim seni,
Kankırmızı rengine boyadım çocukluğumu,
Çıkamadım içinden,
Kollarımı iki yana açıp,
Çarmıha gerdirdim hayatımı.
Şusuzluğumda hep sen geldin aklıma,
Dudaklarımı uçuklatırcasına sana koştum
Nerde olduğunu bilmeden,
Kendimi kaybettim seni bulmaya çalışırken,
Kaybettiğim ise,
Sadece sessizliğimdi.

Cebrail Şahin

Yarım Hayat

Şimdi yarım kalmış bir öyküyü tamamladı bu kalem,
Sonsuzluğun şairini bekliyor içimde avuttuğum çocuk,
Düş kırıklarından kendime bir sal yaptım,
Yüzün her mevsim düşün içimdeki kayıp kente,
Gölgelerin sarhoşluğunda sana şiirler yetiştiriyorum,
Sancılı bir ağlayış başlar ölümün uzak olduğu ülkelerde,
Zaman avuçlarımın arasından eriyip giderken,
Bilinmez bir akibete bürünür suretin,
Sen sonsun 'dur,bitişi olmayan.
Rüzgar bu kenti terk ederken senide yanında götürdü,
Yetişemedim,
Belkide istemedim sana yetişmeyi,
Çünkü her ayrılık bir intihar kokar
Ve ardından başka bir gökyüzü başlar.

Cebrail Şahin

Yasak

Yasak bir şehirsin şimdi içine giremediğim,
Sınırlarında mayın döşeli,
Gelişim ölümüm olur sana,
Bakışın ise çarmıha gerdirir hayatımı.
Sana el sallayabilirim sadece şiir okuyabilirim
Ve ardından tebessüm bırakırım koynuna.
Ağlama.
Ağlarsan yıkılır bu kent,
Ölümün cehennemim olur,
Susuzlaşırım, sessizleşirim dünya'ya.

Cebrail Şahin

Çello

Çello.
Güzellikler armonisi,
Bilinmeyen nota,
Sanadır bütün sevgim,
Doyumsuz kalışım sanadır,
Gizlidir sende ki bütün acılarım,
Sesin bende bir parça,
Kaybolursan yok olur uzvum,
Doğarsan tamam olur bedenim.
.....Uçuyorum.

Çello.
Ayaklarım yere basmıyor,
Bu nasıl bir büyü,
Akıp gidiyor ruhum gaybın sesine,
Ben hayatın başındayım,
Sessizlik benim,
Bir damla güneşim,
Haykırsam anlarırmı acaba,
Müziğime ayak uyduran olurmu?
Temizlerlermi dünyayı,
Pislikten, nefretten ve kinden.

Cebrail Şahin

Kıyafetsiz Kelimeler Balosu

Renklerin dansı başlar önce,
Karanlığın zindanlaşan yerinde,
Ölümcül düşlerin sahnelendiği
.....bir tiyatrosudur hayat.

Ben düştüm, sen yaraydın
Sen yaralandın, ben yara aldım
Zamansız açılan perdemde,
Kabuslar görüyorum,
.....korkmadan,
Gökyüzünü kana bulayarak,
Akıtıyorum bütün zehrimi
İnsanların üzerine.

Cebrail Şahin

Uğultu

Masum bir çocuğun ağrıyan yanıyım,
Fırtınaya yakalandım,
Savruluyor ruhum kayıp bir sabaha.
Hayat yelken açmaktı denize
sen yoktun yeryüzünde,
kabarık bir hüznü yanında taşırdı,
kenarına oturmuş yıldızları sayardım,
Acıya inat,
Kusardım.
Sana kusardım,
Seni kusardım,
Denizi boyardım.
Mavinin akibetine uğrardı sesim,
Ağlardım.
Yıldıza ağlardım,
Sesimin düşmediği denize ağlardım.
Yeryüzü kan,
Gökyüzü kan,
Kırmızıydı onun sesi,
Yağmurun rengi,
Kar beyaz teninin rengi.
Yüzün kendine hapis,
Yırt bu zindanlaşan geceyi,
Sonsuzluğun ritmini ver bana,
Kendimle cebelleşmekten kurtar.

Cebrail Şahin

Ama
Akşam
Sahil

Yangın

Unutulmuş bu şehir
Coğrafyası sıfırdan ibaret
Geçmiş geleceğe inat yargılamıyor
Ten ve ter kokuyor hava senden bahsedilince
Yürek kanıyor ve akıyor denizine
Kalk gidelim ömrümüzün kıyısına
Bir-iki taş fırlatalım yalnızlık denilen zavallı hastaya
Vermeyelim sırrımızı kimseye
Yeşermeyelim ıssız bir ada gibi
bağcıvan budamasın bizi
Gömelim betonlaşmış kalplere yüzümüzü tunç ve demirden ibaret

Hiçbir

Cebrail Şahin